

वा०रा०

॥१३७॥

॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ आत्मानं विशल्यं चकारेत्यत्र हेतुर्विभुरिति ॥ विण्वंशत्वानुसंधानवानित्यर्थः ॥ ८२ ॥ अस्त्रेणास्त्रमंत्रेण तदेवाह ॥ आग्नेयेनेति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

ततस्तान्नाक्षसोत्सृष्टान्शरौघान्नाघवानुजः ॥ असंभ्रांतः प्रविच्छेदनिशितैर्बहुभिः शरैः ॥ ७८ ॥ तान्शरान्युधिसंप्रेक्ष्य निकृत्तान्नाव
णात्मजः ॥ चुकोपत्रिदशेंद्रारिर्जग्राह निशितं शरं ॥ ७९ ॥ ससंधाय महातेजास्तं बाणं सहसोत्सृजत् ॥ तेन सौमित्रिमायांतमाजघा
नस्तनांतरे ॥ ८० ॥ अतिकायेन सौमित्रिस्ताडितो युधिवक्षसि ॥ सुस्त्रावरुधिरंती व्रंमंदं मत्त इव द्विपः ॥ ८१ ॥ सचकार तदात्मानं विश
ल्यं सहसा विभुः ॥ जग्राह च शरं तौक्ष्णमस्त्रेणापि समाददे ॥ ८२ ॥ आग्नेयेन तदास्त्रेण योजयामास सायकं ॥ सज्ज्वाल तदा बाणो ध
नुश्चास्य तदात्मनः ॥ ८३ ॥ अतिकायोति तेजस्वी रौद्रमस्त्रं समाददे ॥ तेन बाणं भुजंगाभं हेमपुंखमयोजयत् ॥ ८४ ॥ तदस्त्रं ज्वलितं धो
रं लक्ष्मणः शरमाहितं ॥ अतिकायाय चिक्षेप कालदंडमिवांतकः ॥ ८५ ॥ आग्नेयास्त्राभिसंयुक्तं दृष्ट्वा बाणं निशाचरः ॥ उत्ससर्ज तदा बा
णं रौद्रं सूर्यास्त्रयोजितं ॥ ८६ ॥ तावुभावं बरेवाणावन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ तेजसा संप्रदीता ग्नौ क्रुद्धा विवभुजंगमौ ॥ तावन्योन्यं विनि
र्दह्यपेततुः पृथिवीतले ॥ ८७ ॥ निरर्चिषौ भस्मकृतौ न भ्राजेतेशरोत्तमौ ॥ तावुभौ दीप्यमानौ स्मन भ्राजेत महीतले ॥ ८८ ॥ ततोति
कायः संक्रुद्धस्त्वाष्ट्रमैषीकमुत्सृजत् ॥ ततश्चिच्छेद सौमित्रिरस्त्रमैद्रेण वीर्यवान् ॥ ८९ ॥ ऐषीकं निहतं दृष्ट्वा कुमारो रावणात्मजः ॥ या
म्येनास्त्रेण संक्रुद्धो योजयामास सायकं ॥ ९० ॥ ततस्तदस्त्रं चिक्षेप लक्ष्मणाय निशाचरः ॥ वायव्येन तदास्त्रेण निजघान सलक्ष्मणः ९१ ॥
अथैनं शरधाराभिर्धाराभिरिव तोयदः ॥ अभ्यवर्षत संक्रुद्धो लक्ष्मणो रावणात्मजं ॥ ९२ ॥ आहितं आहितदिव्यास्त्रशक्तिं अस्त्ररूपं शरं ॥ ८५ ॥

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ दीप्यमानौ तादृशावपि परस्पराभिघातान्न भ्राजेतौ ॥ ८८ ॥ त्वाष्ट्रं त्वष्टृदेवताकं ऐषीकाख्यं ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

यु०का०

॥१३७॥